

TILGIVELSE

Tilgivelse er en meget central ting i den kristne tro fordi den rører ved selve kernen af menneskers problem - nemlig synd. Når du kikker på verden rundt os kan man godt se at verden er i en moralsk krise. Evangeliets budskab om tilgivelse er også en af de ting der skiller vår tro fra de fleste andre religioner.

Er du muslim, skal du gøre så godt du kan og håbe at det er godt nok. Er hindu, må du søge at forbedre din karma så du forhåbentligvis stiger lidt i graderne når du skal reinkarneres. I religion efter religion så søger man at rette op på vores dårlige samvittighed ved forskellige religiøse øvelser, i håb om at det gode skal veje tynger end det dårlige vi har gjort.

I moderne tid så heller man mere til at man skal overbevise folk om at de ikke behøver at have dårlig samvittighed, men at man må overbevise mennesker om det er jo i sig selv en indikation på at noget ikke er som det skal.

Fordi vores kultur er meget præget af humanisme så er det mange kristne der ikke helt forstår dybden i det med tilgivelse. Tilgivelse handler nemlig ikke først og fremmest om mit forhold til andre mennesker, men om mit forhold til Gud.

Når David havde syndet og blev konfronteret med både utroskab, løgn og mord var det først og fremmest Gud han bad om tilgivelse.

Salmernes Bog 51:3-6

Gud, vær mig nådig i din godhed, udslet mine overtrædelser i din store barmhjertighed! Vask mig fuldstændig ren for skyld, rens mig for synd! For jeg kender mine overtrædelser, og min synd har jeg altid for øje. Mod dig alene har jeg syndet, jeg har gjort, hvad der er ondt i dine øjne; så er du retfærdig, når du anklager, og ren, når du dømmer.

Mennesker bliver ofte såret når vi synder, men synden er først og fremmest at Gud bliver såret. Når vi vælger at lyve, så bruger vi den frie vilje Gud har givet os til at vende ham ryggen.

Når man søger tilgivelse så er det ikke først og fremmest andre mennesker vi behøver tilgivelse fra med fra Gud. Du bliver ikke frelst fordi om din nabo tilgiver dig, for ham du egentlig behøver tilgivelse fra er Gud.

Synd er menneskets største problem

Når man læser aviser eller ser nyhederne så ser man hurtigt at noget ikke er som det skal. Krig, hungersnød, oprør, kriminalitet, vold og økonomisk krak er daglig kost når følger med i nyhederne. Men alle disse ting er egentlig ikke menneskets største problem; de er kun symptomerne på vores egentlige problem - nemlig synd. Mennesker er nemlig oprinde skabt godt, men synden har fordærvet vores menneskelig natur.

Når Adam og Eva gjorde oprør imod Gud blev de besmittet af et synde virus som igen besmittet hele menneskeheden efter dem.

Rømerbrevet 5:12

Derfor: Synden kom ind i verden ved ét menneske, og ved synden døden, og sådan kom døden til alle mennesker, fordi alle syndede.

Før Adam og Eva valgte at følge djævelen råd om at spise af den forbudte frugt, så viste de godt forskell på ret og galt, for de vidste allerede at de ikke måtte spise af træet som gav kundskab om godt og ondt.

Men før de gav efter for djævelens snigløb så havde de ingen dragning imod det som de ikke havde lov til. Det som skede når det fulgte djævelens råd var at det blev besmittet af synd; og derfor mærket det pludselig en dragning til det som var forkert - selv om de måske inderst inde ønsket at gøre det gode.

1. Mosebog 4:7

Hvis du gør det gode, kan du se frit op, men hvis du ikke gør det gode, lurer synden ved døren. Den vil begære dig, men du skal herske over den.»

Efter syndefaldet fik menneske en indre dragning imod det de som var forbudt. Når mennesker tillader det som er ondt at fylde sine tanker, så ligger synden og lurer ved døren - og den begærer dig. Før det onde fyldte dine tanker, så var det måske ikke et stort problem, men efter at du blev gjort opmærksom på det, blev det pludselig et alternativ og før du ved ordet af det så kender du en dragning imod det, fordi menneskets syndige natur vil altid drage mennesker i retning af synden.

Når mennesker så giver efter synden bliver de hurtigt fanget i synden. Derfor siger Jesus at: "...Enhver, som gør synden, er syndens træ." (Johannes 8:34).

Paulus beskriver denne kampen i Romerbrevet, hvor han taler om hvordan det som egentlig var godt, blev til hans død. Hvorfor? Fordi når loven sagde "Du må ikke begære", så blev der med det samme skabt en nysgerrighed som spurgte: "Hvorfor må jeg ikke begære... dette må jeg finde ud af".

Romerbrevet 7:7-11

Skal vi da sige, at loven er synd? Aldeles ikke! Men synden kom jeg først til at kende gennem loven. Begæret vidste jeg ikke af, før loven sagde: »Du må ikke begære!« Men med budet fik synden et påskud og vakte al slags begær i mig. For uden lov er synden død. Jeg levede engang uden lov, men da budet kom, levede synden op, og jeg døde. Budet, som skulle have ført til liv, viste sig at blive min død. For med budet fik synden et påskud og forledte mig og dræbte mig med det.

Romerbrevet 7:18-19, 22-24

Jeg ved, at i mig, altså i mit kød, bor der intet godt. Viljen har jeg, men udføre det gode kan jeg ikke. For det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg... For jeg glæder mig inderst inde over Guds lov. Men jeg ser en anden lov i mine lemmer, og den ligger i strid med loven i mit sind og holder mig som fange i syndens lov, som er i mine lemmer. Jeg elendige menneske! Hvem skal fri mig fra dette dødsens legeme?

Mennesket synder fordi det er en synder

Det er ikke det at mennesket gør synd, som gør det til en synder. Mennesket gør synd fordi det allerede ER besmittet af synde viruset - og det var dette Jesus gjorde noget med på korset.

Det var også derfor Jesus måtte blive født af en jomfru, for om Josef havde vært Jesu far, så havde Jesus også vært besmittet af synde viruset og da ville ha ikke have formået at leve et liv uden synd.

Gennem hele det gamle testamentet ser vi at Gud tilgiver synd, men synde viruset blev ikke fjernet. Derfor gik der ikke lang tid før synde viruset lokket mennesket ud i

nye synder. Synden blev heller aldrig fuldstændig fjernet; der blev i stedet kun lagt et midlertidig dække over den. Gud havde givet mennesker en midlertidig løsning, hvor synd kunne dækkes over ved at præsterne ofret et fejlfrit lam. Dette var et profetisk billede på Jesu død på korset, og derfor bliver Jesus også kaldt for Guds lam (Joh 1:29).

Dette er et af hovedteamene i Hebræerbrevet, hvor forfatter forklarer at Jesu blod er bedre end blodet af bukke og kalve. Blodet af bukker og kalve kunne kun dække over synden, men Jesu blod kunne fuldstændig fjerne den. Derfor er Jesu offer ikke et offer der behøves at gentages årligt. En gang for alle gjorde Han derfor soning for al synd.

Hebræerbrevet 10:3-4 + 9:12 + 7:25

Men i ofringerne ligger en årlig påmindelse om synder; for blod af tyre og bukke kan umuligt tage synder bort... og ikke med blod af bukke og kalve, men med sit eget blod, gik han (Jesus) én gang for alle ind i det Allerhelligste og vandt evig forløsning... Derfor kan han også helt og fuldt frelse dem, som kommer til Gud ved ham.

Under den gamle pagt blev der kun lagt et dække over synden, men den blev ikke fjernet. Derfor siger David i Salme 32:2: "...lykkeligt det menneske, som Herren ikke tilregner skyld,"

At præsterne årlig skulle ind i helligdommen for at gøre soning for folkets synder var ikke ment som en permanent løsning. Det var en midlertidig løsning frem til den tid hvor Jesus skulle komme og gøre en endelig soning for all synd.

Da skulle ikke synden kun dækkes over, men da skulle den fjernes så selv Gud ikke længere skulle huske på den.

Jeremias' Bog 31:31,34

Der skal komme dage, siger Herren, da jeg slutter en ny pagt med Israels hus og med Judas hus, ...Jeg tilgiver deres skyld og husker ikke længere på deres synd.

Når Ezekiel profetere om den nye pagt ser vi at Gud ønsket at gøre noget med roden af problemet - menneskets hjerte.

Ezekiel 36:26-27

Jeg giver jer et nyt hjerte og en ny ånd i jeres indre. Jeg fjerner stenhjertet fra jeres krop og giver jer et hjerte af kød. Jeg giver jer min ånd i jeres indre, så I følger mine love og omhyggeligt holder mine bud.

Al synd er for altid sonet

Når Jesus døde på korset gjorde han soning for ALL verdens synd og fjernet en gang for alle det forhæng der skilte mennesker fra Gud. Derfor står det i Markus 15:38 at "...forhænget i templet flængedes i to dele, fra øverst til nederst." når Jesus døde.

Hebræerbrevet 10:11-12

Enhver anden præst står dag efter dag og forretter tjeneste og frembærer regelmæssigt de samme ofre, som alligevel aldrig kan fjerne synder, men denne præst har frembåret ét eneste, eviggjaldigt offer for synder og derefter taget sæde ved Guds højre hånd,

Når Jesus døde for vores synd, døde Han ikke kun for den synd vi har gjort frem til det punkt hvor vi bad en frelsesbøn. Han døde for all synd som vi nogle gang har gjort og for all synd som vi i fremtiden kommer til at begå.

Hebræerbrevet 7:26-27,25

For en sådan ypperstepræst trængte vi til, en der er hellig, uskyldig, ren, skilt ud fra syndere og ophøjet over himlene, en der ikke som de andre ypperstepræster er nødt til hver dag at bringe ofre, først for sine egne synder og så for folkets; for det har han gjort én gang for alle, da han bragte sig selv som offer... Derfor kan han også helt og fuldt frelse dem, som kommer til Gud ved ham, fordi han altid lever og vil gå i forbøn for dem

Hebræerbrevet 9:11-12 + 24-26,28

Men Kristus er kommet som ypperstepræst for de goder, som nu er blevet til. Han er gået gennem det større og mere fuldkomne telt, som ikke er gjort med hænder, det vil sige, som ikke hører denne skabte verden til; og ikke med blod af bukke og kalve, men med sit eget blod, gik han én gang for alle ind i det Allerhelligste og vandt evig forløsning... For Kristus gik ikke ind i en helligdom, som er gjort med hænder og kun er en efterligning af den virkelige, men ind i selve himlen for nu at træde frem for Guds ansigt til gavn for os; han gjorde det heller ikke for at frembære sig selv mange gange, således som ypperstepræsten hvert år går ind i helligdommen med blod, som ikke er hans eget, for så måtte han have lidt mange gange, siden verden blev grundlagt. Men nu er han trådt frem én gang for alle ved tidernes ende for at udslette synden ved sit offer...sådan er Kristus ofret én gang for at bære manges synder og vil anden gang komme til syne, ikke for syndens skyld, men for at frelse dem, som venter på ham.

Hebræerbrevet 10:10-12

og efter hans vilje er vi blevet helliget, ved at Jesu Kristi legeme er blevet ofret én gang for alle. Enhver anden præst står dag efter dag og forretter tjeneste og frembærer regelmæssigt de samme ofre, som alligevel aldrig kan fjerne synder, men denne præst har frembåret ét eneste, eviggyldigt offer for synder og derefter taget sæde ved Guds højre hånd,

Når man tænker efter, så var jo alle vore synder i fremtiden når Jesus valgte at tage straffen for vores synd. Så når han valgte at dø for vores synd, så vidste han lige nøjagtig hvor mange gange vi kommer til at synde. Men stadig så valgte han at tage listen over ALLE vore synder, og nagle dem til korset.

Romerbrevet 5:6-8

For mens vi endnu var svage, døde Kristus for ugudelige, da tiden var inde... men Gud viser sin kærlighed til os, ved at Kristus døde for os, mens vi endnu var syndere.

Kolossenserbrev 2:14

Han slettede vort gældsbevis med alle dets bestemmelser imod os; han fjernede det ved at nagle det til korset;

Dette er de gode nyheder vi kan gå til en verden som nærmeste drukner i synd og dårlig samvittighed. Nogle vil måske ikke indrømme at de har dårlig samvittighed og man gør alt for at fortrænge den eller give den andre navn. Men det faktum at så mange mennesker slider psykisk og må tage lykkepiller er en indikation på at det er noget der tynger dem.

Dette betyder ikke at all psykisk sygdom kommer af dårlig samvittighed, men det er en kendsgerning at når man har dårlig samvittighed så går dette ud over både søvn og psyke.

Evangeliets gode budskab er at Jesus en gang for alle har sonet verdens synd. Du kan derfor opleve at blive tilgivet og fri fra fordømmelse. Du kan bytte ud din synd med Jesu retfærdighed og får del i guddommelig natur.

2. Korintherbrev 5:17-20

Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til! Men alt dette skyldes Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os forligelsens tjeneste, for det var Gud, der i Kristus forligte verden med sig selv og ikke tilregnede dem deres overtrædelser, men betroede os ordet om forligelsen. Så er vi altså udsendinge i Kristi sted, idet Gud så at sige formaner gennem os. Vi beder på Kristi vegne: Lad jer forlige med Gud!

Gud er udenfor tid

Det kan være svært for os mennesker at forstå hvordan Gud kan tilgive synd allerede før den er begået, men dette er kun fordi vi lever i en tilværelse som er styrt af tid. Men Gud er ikke begrænset af tid og kan være både i fremtiden og i fortiden på samme tid. Derfor kender Han også fremtiden bedre end vi husker vores egen gårsdag.

For Ham er det derfor ingen modsætning i det at vi har en fri vilje og det at Han forudbestemmer nogle til frelse, for Han ser både fremtid og fortid på en gang. Derfor skriver Peter i sit brev at "...for Herren er én dag som tusind år, og tusind år som én dag." (2. Petersbrev 3:8).

Han kan rejse op de mennesker Han ved kommer til at tage valg der fremmer Hans plan, og på den måde styre historiens gang, samtidig som Han fuldt ud tager hensyn til deres frie vilje. Vi kan aldrig helt forstå det, men må kun konkludere med at Gud er større en vores fatteevne. Om vi fuldt ud kunne forstå Gud, så havde Han ikke vært Gud.

Vi behøver ikke forstå hvorledes Gud rent teknisk kunne tage staffen for min synd, allerede før jeg var født, men om vi vælger at tage imod i tro så kan vi få del i det.

Jeg kan her og nu, få fjernet all min synd, inkludret dem som jeg ikke har begået endnu. Så når jeg falder behøver jeg ikke løbe bort fra Gud, men jeg kan omvende mig og "...med frimodighed træde frem for nådens trone, for at vi kan få barmhjertighed og finde nåde til hjælp i rette tid." (Hebræerbrevet 10:19).

Jeg behøver heller ikke straffe mig selv for at jeg har kommet til at falde, for staffen har Jesus allerede taget.

Hebræerbrevet 10:18

Men når synden er tilgivet, er der ikke længere brug for syndoffer.

Fri syndens magt

For nogle kan det måske høre ud som om dette betyder at man bare kan forsætte at synde, for Jesus har jo allerede sone straffen for all synd. Men om man har en sådan holdning så har man ikke virkelig forstået pointen.

Synd er ikke noget attraktivt som vi som kristne må afstå fra. Synd er en dræbende gift som vi som kristne kan opleve frihed fra. Om en som har aids oplever at blive mirakuløst helbredet, så tænker han ikke "Godt, nu kan jeg igen begynde at have seksuel omgang med dem som har aids". Lige absurd er tanken om at forsætte at synde, siden Jesus allerede har taget staffen.

Jesus kom for at sætte os fri fra synden, og når vi har oplevet at blive frelst så vil vi holde os langt borte fra synden - nu som vi endelig er fri.

Romerbrevet 6:1-8

Eller ved I ikke, at alle vi, som er blevet døbt til Kristus Jesus, er døbt til hans død? Vi blev altså begravet sammen med ham ved dåben til døden, for at også vi, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, skal leve et nyt liv. For er vi vokset sammen med ham ved en død, der ligner hans, skal vi også være det ved en opstandelse, der ligner hans. Vi ved, at vort gamle menneske er blevet korsfæstet sammen med ham, for at det legeme, som ligger under for synden, skulle tilintetgøres, så vi ikke mere er trælle for synden; den, der er død, er jo frigjort fra synden. Men er vi døde med Kristus, tror vi, at vi også skal leve med ham.

Gud tilbyder os at lade den syndige delen af os blive korsfæstet sammen med Kristus.

Når jeg tager imod den frelse Gud tilbyder, bliver jeg forenet med Kristus i den død Han døde når Han bar hele verden synd. Når jeg så er blevet et med Kristus i Hans død, er jeg klar til at fødes på ny og blive forenet med den opstandene Kristus.

Denne nye skabning som bliver født er ikke skyldig i noget af de synder mit "gamle menneske" har gjort. Det er heller ikke nogle anklager der tilhører vores "gamle menneske" som vi kan klandres for, for vores "gamle menneske" er blevet korsfestet (sammen med Jesus). Det er dødt og i dåben blev det begravet (Rom 6:3-5); jeg kan være tryk på at den magt (ret til at anklage) synden havde over mig er brut.

Når vi synder, så har synden et legitimt krav på at dømme os, og det som giver synden ret til at dømme os er loven.

1. Korintherbrev 15:56-57

Dødens brod er synden, og syndens kraft er loven. Men Gud ske tak, som giver os sejren ved vor Herre Jesus Kristus!
(se også Romerbrevet 7:8-13)

Men når den person som er skyldig i mine overtrædelser allerede er død, så kan den person ikke dømmes længere. Med andre ord jeg er fri synden magt. Synderen er død, korsfæstet og gravlagt; og jeg er født på ny - en ny skabning.

Romerbrevet 7:2-6

En gift kvinde er ved lov bundet til sin mand, så længe han lever; men dør han, er hun løst fra den lov, der bandt hende til ham. Hun vil altså stå som ægteskabsbryder, hvis hun bliver en andens, mens hendes mand er i live; men dør han, er hun fri fra loven, så at hun ikke er ægteskabsbryder ved at blive en andens. Så er også I, mine brødre, gjort døde for loven ved Kristi legeme, for at I skal tilhøre en anden, ham der er opstået fra de døde, og vi bære frugt for Gud. For dengang vi var i kødet, var de syndige lidenskaber, som loven kalder frem, virksomme i vore lemmer, så at vi bar frugt til døden. Men nu er vi løst fra loven og er døde fra det, vi før var fanget i, så at vi er tjenere i Åndens nye liv, og ikke i bogstavens gamle.

At vi er fri fra syndens magt betyder ikke at vi aldrig synder mere, men det betyder at den magt synden har til at fordømme mig og skille mig fra Gud er brudt. Paulus kan derfor med frimodighed spørge i Romerbrevet 8: "Hvad kan skille os fra Guds kærlighed?". Jakob siger at så længe vi vælger at holde os nær til Ham, så lover Han at Han vil holde sig nær til os.

Fordi Jesus for altid har sonet HELE verdens synd, så behøver jeg ikke at gemme mig for Gud når jeg har syndet. Jeg kan løbe til Ham og få nåde og kraft til at rejse mig op igen og ikke forblive liggende i synden.

Synden kan ikke længere fordømme mig og dette gør mig fri og giver mig kraft til at leve hellig. Ikke kun fordi jeg er bange for straf, men fordi jeg elsker Gud.

Få del i Guds gave

Men at Jesus har sone verdens synd betyder ikke at verden automatisk er frelst, for Gud har givet mennesket en fri vilje. Om du ikke ønsker at tage imod den frelsesgave som tilbydes dig i Jesus Kristus, så må du selv stå til regnskab fremfor Gud for de ting du har gjort. Denne frelsesgave tilbydes nemlig kun dem der tager imod Jesus som Herre og Frelser.

Johannes 1:12 + 3:36

Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn; ... Den, der tror på Sønnen, har evigt liv; den, der er ulydig mod Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede bliver over ham.

Denne frelses gaven hænger nemlig nøje sammen med at man bliver en ny skabning. Det er først når vores gamle "Jeg" åndelig set dør, og vi bliver født på ny, at syndens magt over os brydes. Da kan vi opleve at blive fri AL fordømmelse (Romerbrevet 8:1)

Om vi ikke tager imod og bliver et med Jesus Kristus, så bliver vi heller ikke født på ny. Bliver vi ikke født på ny, bærer vi stadig rundt på skyldbrevet selv og må tage vores egen straf. Men om vi tager imod frelsen Gud tilbyder os, bliver skyldbrevet naglet til korset.

Synden er allerede betalt og det Gud nu beder os om at gøre er at vende om fra vore egne veje og tage imod den frelsesgave Han tilbyder.

Apostlenes Gerninger 2:37-38 + 17:30

Da de hørte det, stak det dem i hjertet, og de spurgte Peter og de andre apostle: »Hvad skal vi gøre, brødre?« Peter svarede: »Omvend jer og lad jer alle døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave... Efter at Gud har båret over med tidligere tiders uvidenhed, befaler han nu mennesker, at de alle og overalt skal omvende sig.

Skal vi så bede om tilgivelse når vi synder?

Nogle vil måske spørge om man så ikke behøver at bede om tilgivelse og på en måde så stemmer det. Du behøver ikke at bede om tilgivelse i den forstand at Jesus skal komme ned og dø en gang til for at sone for den synd nu lige har gjort.

Men når man falder i synd, så behøver man at omvende sig, for om man forsætter at leve i synd, så siger Bibelen at dette vil føre til død.

Romerbrevet 8:12-13

Brødre, så skylder vi da ikke kødet at leve i lydighed mod det. Hvis I lever i lydighed mod kødet, skal I dø, men hvis I ved Åndens hjælp dræber legemets gerninger, skal I leve.

Når man omvender sig, så hører det med at man bekender at man har gjort noget forkert. Derfor opfordrer bibelen os til at leve i lyse og bekende vore synder og på den måde lever vi i en kontinuerlig omvendelse.

1. Johannes 1:7-9

Men hvis vi vandrer i lyset, ligesom han er i lyset, har vi fællesskab med hinanden, og Jesu, hans søns, blod renser os for al synd. Hvis vi siger, at vi ikke har synd, fører vi os selv på vildspor, og sandheden er ikke i os. Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renser os for al uretfærdighed.

